

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie A. S.

skazanego za przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2024 r.,

wniosku obrońcy w przedmiocie wstrzymania wykonania prawomocnego

wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II K

328/22, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 kwietnia

2024 r., sygn. akt XVII Ka 350/24,

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego

we Wrześni z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 328/22,

zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26

kwietnia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 350/24.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 328/22, Sąd Rejonowy we Wrześni uznał oskarżonego A. S. winnym dokonania dwóch przestępstw: z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. za które wymierzył mu karę 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz z art. w zw. 217 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 20 zł każda.

Wyrok ten zaskarżył tylko obrońca oskarżonego. Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2024 r., sygn. akt XVII Ka 350/24 – zaskarżony wyrok

zmienił w ten sposób, że przyjął, iż zachowanie oskarżonego przypisane mu w pkt 1 zaskarżonego wyroku polegało na dwukrotnym klepieniu pokrzywdzonej w pośladki oraz na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 57b k.k. i przy zastosowaniu art. 37b k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 godzin miesięcznie. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego wniósł kasację. Zarzucił w niej rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. poprzez błędną wykładnię zawartego w tym przepisie znamienia „inna czynność seksualna” w sytuacji gdy prawidłowa jego wykładnia prowadzić powinna do przyjęcia kwalifikacji prawnej z art. 217 § 1 k.k.

Obrońca w swojej kasacji zawarł też wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że obrońca podniósł w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego tożsamy do tego podniesionego w kasacji zarzut obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Uzasadnił go argumentami wskazanymi na przedostatniej i ostatniej stronie tej skargi. Sposób w jaki Sąd odwoławczy odniósł się do tego zarzutu apelacji (s. 9 i 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), oceniany w kontekście tego co Sąd *meriti* ustalił w zakresie owego przypisanego oskarżonemu czynu odnośnie obydwu składających się na niego zachowań, pozwala obecnie żywić wątpliwości co do poprawności przeprowadzonej przez ten Sąd, w związku z tym zarzutem apelacji obrońcy, kontroli instancyjnej wyroku Sądu Rejonowego. Oczywiście ostatecznej oceny zasadności owego zarzutu kasacji dokona Sąd Najwyższy dopiero po jej ostatecznym rozpoznaniu. Niemniej jednak te sygnalizowane wątpliwości są na tyle

istotne, że już obecnie uzasadniają potrzebę wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.

[J.J.]

R.G.